

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ருதி₃ ||

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

|| திருக்குறுந்தாண்டகம் ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ திருக்குறுந்தாண்டகம் ॥

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
மாலைக் கண்டு கொண்டேன் இனி விடுகிலேன்

‡நிதியினைப் பவளத் தூணை* நெறிமையால் நினைய வல்லார்*
கதியினைக் கஞ்சன் மாளக்* கண்டு முன் அண்டம் ஆளும்*
மதியினை மாலை வாழ்த்தி* வணங்கி என் மனத்து வந்த*
விதியினைக் கண்டு கொண்ட* தொண்டனேன் விடுகிலேனே (1)

காற்றினைப் புனலைத் தீயைக்* கடி மதிள் இலங்கை செற்ற
ஏற்றினை* இமயம் மேய* எழில் மணித் திரளை* இன்ப
ஆற்றினை அமுதந் தன்னை* அவுணன் ஆர் உயிரை உண்ட
கூற்றினை* குணங்கொண்டுள்ளம்* கூறு நீ கூறுமாறே (2)

பாயிரும் பரவை தன்னுள்* பரு வரை திரித்து* வானோர்க்-
காயிருந்தமுதம் கொண்ட* அப்பனை எம் பிரானை*
வேயிருஞ்சோலை சூழ்ந்து* விரி கதிர் இரிய நின்ற*
மாயிருஞ்சோலை மேய* மைந்தனை வணங்கினேனே (3)

கேட்க யான் உற்றதுண்டு* கேழலாய் உலகம் கொண்ட*
பூக் கெழு வண்ணனாரைப்* போதரக் கனவில் கண்டு*
வாக்கினால் கருமம் தன்னால்* மனத்தினால் சிரத்தை தன்னால்*
வேட்கை மீதூர வாங்கி* விழுங்கினேற்கினியவாறே (4)

இரும்பனன்றுண்ட நீர் போல்* எம் பெருமானுக்கு* எந்தன்
அரும் பெறல் அன்பு புக்கிட்டு* அடிமை பூண்டாய்ந்து போனேன்*
வரும் புயல் வண்ணனாரை* மருவி என் மனத்து வைத்து*
கரும்பின் இன் சாறு போலப்* பருகினேற்கினியவாறே (5)

மூவரில் முதல்வன் ஆய* ஒருவனை உலகம் கொண்ட*
கோவினைக் குடந்தை மேய* குரு மணித் திரளை* இன்பப்

பாவினைப் பச்சைத் தேனைப்* பைம் பொன்னை அமரர் சென்னிப்
பூவினை* புகழும் தொண்டர்* என் சொல்லிப் புகழ்வர் தாமே (6)

இம்மையை மறுமை தன்னை* எமக்கு வீடாகி நின்ற*
மெய்ம்மையை விரிந்த சோலை* வியன் திருவரங்கம் மேய*
செம்மையைக் கருமை தன்னைத்* திருமலை ஒருமையானை*
தன்மையை நினைவார் எந்தன்* தலைமிசை மன்னுவாரே (7)

வானிடைப் புயலை மாலை* வரையிடைப் பிரசம் ஈன்ற*
தேனிடைக் கரும்பின் சாற்றைத்* திருவினை மருவி வாழார்*
மானிடப் பிறவி அந்தோ!* மதிக்கிலர் கொள்க* தந் தம்*
ஊனிடைக் குரம்பை வாழ்க்கைக்கு* உறுதியே வேண்டினாரே (8)

உள்ளமோ ஒன்றினில்லாது* ஓசையில் எரி நின்றண்ணும்*
கொள்ளிமேல் எறும்பு போலக்* குழையுமால் எந்தன் உள்ளம்*
தெள்ளியீர்! தேவர்க்கெல்லாம்* தேவராய் உலகம் கொண்ட*
ஒள்ளியீர் உம்மை அல்லால்* எழுமையும் துணை இலோமே (9)

சித்தமும் செவ்வை நில்லாது* என் செய்கேன் தீவினையேன்*
பத்திமைக்கன்புடையேன் ஆவதே* பணியாய் எந்தாய்*
முத்தொளி மரகதமே!* முழங்கொளி முகில் வண்ணா* என்
அத்த! நின் அடிமை அல்லால்* யாதும் ஒன்றறிகிலேனே (10)

தொண்டெல்லாம் பரவி நின்னைத்* தொழுதடி பணியுமாறு
கண்டு* தான் கவலை தீர்ப்பான் ஆவதே* பணியா எந்தாய்*
அண்டமாய் எண் திசைக்கும்* ஆதியாய் நீதி ஆன*
பண்டமாம் பரம சோதி!* நின்னையே பரவுவேனே (11)

ஆவியை அரங்க மாலை* அழுக் குடம்பெச்சில் வாயால்*
தூய்மை இல் தொண்டனேன் நான்* சொல்லினேன் தொல்லை
நாமம்*

பாவியேன் பிழைத்தவாறென்று* அஞ்சினேற்கஞ்சல் என்று*
காவி போல் வண்ணர் வந்து* என் கண்ணுளே தோன்றினாரே (12)

இரும்பனன்றுண்ட நீரும்* போதரும் கொள்க* எந்தன்
 அரும்பிணி பாவம் எல்லாம்* அகன்றன என்னை விட்டு*
 சுரும்பமர் சோலை சூழ்ந்த* அரங்க மா கோயில் கொண்ட*
 கரும்பினைக் கண்டு கொண்டு* என் கண் இணை களிக்குமாறே (13)

காவியை வென்ற கண்ணார்* கலவியே கருதி* நாளும்
 பாவியேன் ஆக எண்ணி* அதனுள்ளே பழுத்தொழிந்தேன்*
 தூவி சேர் அன்னம் மன்னும்* சூழ் புனல் குடந்தை யானை*
 பாவியேன் பாவியாது* பாவியேன் ஆயினேனே! (14)

முன் பொலா இராவணன் தன்* முது மதிள் இலங்கை வேவித்து*
 அன்பினால் அனுமன் வந்து* ஆங்கடி இணை பணிய நின்றார்க்கு*
 என்பெலாம் உருகி உக்கிட்டு* என்னுடை நெஞ்சம் என்னும்*
 அன்பினால் ஞானநீர் கொண்டு* ஆட்டுவன் அடியனேனே (15)

மாய மான் மாயச் செற்று* மருதிற நடந்து* வையம்
 தாயமா பரவை பொங்கத்* தட வரை திரித்து* வானோர்-
 க்கீயுமால் எம் பிரானார்க்கு* என்னுடைச் சொற்கள் என்னும்*
 தூயமா மாலை கொண்டு* சூட்டுவன் தொண்டனேனே (16)

பேசினார் பிறவி நீத்தார்* பேருளான் பெருமை பேசி*
 ஏசினார் உய்ந்து போனார்* என்பதிவ் உலகின் வண்ணம்*
 பேசினேன் ஏச மாட்டேன்* பேதையேன் பிறவி நீத்தற்கு*
 ஆசையோ பெரிது கொள்க* அலை கடல் வண்ணர் பாலே (17)

இளைப்பினை இயக்கம் நீக்கி* இருந்துமுன் இமையைக் கூட்டி*
 அளப்பில் ஐம்புலன் அடக்கி* அன்பவர் கண்ணே வைத்து*
 துளக்கமில் சிந்தை செய்து* தோன்றலும் சுடர்விட்டு* ஆங்கே
 விளக்கினை விதியின் காண்பார்* மெய்ம்மையை காண்கிற்பாரே (18)

‡பிண்டியார் மண்டை ஏந்திப்* பிறர் மனை திரிதந்துண்ணும்
 உண்டியான்* சாபம் தீர்த்த ஒருவன் ஊர்* உலக மேத்தும்
 கண்டியூர் அரங்கம் மெய்யம்* கச்சி பேர் மல்லை என்று
 மண்டினார்* உய்யல் அல்லால்* மற்றை ஆர்க்குய்யல் ஆமே (19)

‡வானவர் தங்கள் கோனும்* மலர்மிசை அயனும்* நாளும்
தே மலர் தூவி ஏத்தும்* சேவடிச் செங்கண் மாலை*
மான வேல் கலியன் சொன்ன* வண் தமிழ் மாலை நலைந்தும்*
ஊனம் அதின்றி வல்லார்* ஒளி விசும்பாள்வர் தாமே (20)

|| திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ||